

ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲೇ ತನ್ನನ್ನೂ ಒದಿಸಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ನಿರ್ಣೈಯನ್ನು ಹುಸಿ ಮಾಡದಂತೆ ತಾನೂ ಒದಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಬಡ ಜೀವನ್ನು ಖುಸಿಪಡಿಸಿದ್ದುದೆಲ್ಲ ಬೇದವೆಂದರೂ ನೆಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು..

ಅವನ ಕಣ್ಣಾಲೀಗಳು ತೇವಗೊಂಡವು. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ನರ ಉಬ್ಬಿ ಗದ್ದದಿನನಾದ. ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿಯಾರೆಂದು ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅವುನ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿ ರೇಖೆಕ್ಕೊಂಡು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೊಗುತ್ತಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ನಿರುಹಿಸಿದ. ಇದು ಯಾವ ದೇಶದ ವಾಯುಪ್ರದೇಶವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅವುನ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೂ, ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಮನವ್ಯಾರ, ಪ್ರಾರ್ಥ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿಗಳಾದರೂ ಹಾರಿಹೊಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಬೇಕ್ಕುಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ತರ್ಕಣ್ಣೆ ಒಳಗಾದ.

★ ★ ★

ಅವು ಎಂಥ ಹಟಕಾರಿ ಎಂದರೆ ಸಾಯಂತ್ರಿ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಳಬರಲಾಗದಂಥ ಒತ್ತುತ್ತಾದ ಬಿದಿರುಮೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರಿಗೆ ವಾಸನೆ ಬಡಿದೇಶೋ, ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಿರುಚಿದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಉಳಿಸಿಟ್ಟಾರೋ ಎಂದು ಹಲ್ಲುಮದಿ ಕಚ್ಚೆಕೊಂಡು ನೋವನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಕೋರ್ಚಿಕ ವಿವ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಿಗಿನ ಕರುಳಷ್ಟುಲ್ಲ ಕರಕರ ಸುಟ್ಟು, ರಕ್ತದ ಕಳಕಳಿದಲ್ಲಾ ಸೇರಿಹೋದಾಗ ಆಗುವ ಅನೂಹ್ಯ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸದ್ವಾಗದಂತೆ ಸತ್ಯಾಬಿಡಬೇಕ ಎಂದು ಪಣತೋಟಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಜೀವನ್ನು ಹಾಟ್ಟಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕವ್ವವೋ, ಸಾಯಿಸುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಕವ್ವ, ಉಸಿರನ್ನ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿವ ನೀಲಿಸಿಟ್ಟಿರೆ ಸಾಕು, ಸಾಯಿಸಿದಿಬಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಆ ಪ್ರಾಣ ಸದೃಶವಾದ ಉಸಿರನ್ನ ನೀಲಿಸುವುದಾಗೋ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಉಸಿರನ್ನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗೇ ಎಂಥ ಆಸಾಧ್ಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಯಾರೋ ದನ ಕಾಯಿವ ಹುಡುಗ ನೋಡಿ ಒಡಿಹೋಗಿ ನರಸಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಇಡೀ ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿವನ್ನು ಅವು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಹುಶಃ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಂದೇ ಗುಟ್ಟಿಕೆ ಕುಡಿದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸಾಯಂತ್ರಿ ಬದುಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂಬ ಆತಂಕವಿರಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೇ ಅರೆಜಿವಾಗಿ ಅಸ್ತುತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ನೋವು ಆಕೆಗೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಿಸಿತ್ತು. ಆ ದಬ್ಬಣ ಗ್ರಾಹಕದ ಸೂಜಿಗಳ ಚುಚ್ಚುವಿಕೆಗಂತ ವಿವ ಕುಡಿದು ಸಾಯಿವುದೇ ಸುಖ ಎಂದು ಅನ್ವಿಸಿರಬೇಕು. ‘ವರಯಸ್ವಾದ ಮೇಲೆ ಇರಬಾರದು ಕಣೇ, ನನ್ನ ಗಂಡನ ಜತೆ ನಾನೂ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪಾಪಿ ಮುಂದೇಮುಗ ನನ್ನೆಬ್ಬಳಣ್ಣೇ ಪರದೇಶಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೇ’ ಎಂದು ಸತ್ಯಹೋಗಿದ್ದ ಗಂಡನ ನೆನೆದು ನೆನ್ನ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ವಾರಗಿಂತೆಯ ಬಳಿ ಆಲಾಪಿಸುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೂ, ತನ್ನ ಹೆಂಡಿಯದೇ ತಪ್ಪ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಗ ಈಗ ಬಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು, ಆಗ ಬಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಪದೇಪದೇ ಇಣಿಸಿಲುಕ ನೋಡುತ್ತ ಕಾದೆ ಕಾದಳು. ಆದರೆ ಆ ಮಗ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ... ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಎಲ್ಲೋ ದಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ‘ಅಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿರು ಮಗಾ...’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿರಂಜನನಿಗೆ ಹಾರ್ಸಿದ್ದಳು.

ಅವುರಲ್ಲಿ ಅದಲ್ಲಿದ್ದನೋ ನರಸಯ್ಯ, ಮತ್ತುವನ ಹಂಡಿತ ಸುವರ್ಣ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಬಂದು ಬಿದಿರುಮೆಚ್ಚಿಯ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಲ್ಯಾಸರ್ಸದೇನುಗಿ ಹೋರಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನ ‘ಮುಂಟುಡಿ... ಪಾಟಿಗಳಾ...’ ಎಂದು ಕೈಯನ್ನು ಅಡ್ಡತಂದು ತಡೆದಳು. ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಬಡರಾಡಿದಳು. ಆದರೂ ಕೇಳಿದಾದಾಗ ಕ್ಯಾರ್ಬರಿಸಿ